

Дјаково, петок 29. јуна 1934.

Число 25. (446).

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЛЬОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈЕ

Виходка квадри тицвељ. — Предплатна на рок 60 дни., па
зато роке 30 дни. За Америку и друга крај 2 додире рочна.

Предплату и штампак списма до Редакције и Управе треба посы-
лати на адресу: „Руски Новини“ Панчево (Југославија)

Напредок зос Просвите!

О боже, як нам тераз добре! Маме Просвите Друштво, „Руски Новини“ уж виходи седеца рок, а Календар уж пештисти вишол. Цо нам ище треба? Ниш. Друштво, будже лепите књитици и наше Просвите ту, уж зме досиц просвищени. Тераз можеме шедици, крашно посказа- мац руки и одиочивац. Так? Так боме и тераз якошик визната.

Баш тераз кед би требало найвесцији робин и омоћији гвјадо цо маме, штојко якошик як да застапао. Не име датој так буди! Вто тераз маме и „братох“ ко- три ше одземени од Просвите. Треба је укажац, же не добре роби, же нам досиц и едно друштво, котре задовољи наше потреби. Кед уж „Заряш“ не сује пе- риц, же зединен будземе моћнейши, треба голем гвјади, котри заспали зобу- ашиц и начнан ђа да роби. Во яки нам хасен, кед ше воли иш не явљо и не указујо зос даним же остало вирни Просвите и же је је на шерцу напредоване нашег Руског земљедија.

Хвалиме же маме тельо интели- гентних и школованих људозах, але яки нам хасен од того кед так мало роби да ше одлука нашему земљедију котри ђа зос велику бригу виходи. Тельо раз уж було у новиох вијлажене, же зме- тераз моћнейши и же наш народ буде- ми зос њих хасну, а вони готово и на- спак. Вељко наши интелигенти, док були иже школари, робиши у нашој Просвите, у новиох и Календару, а тераз кед звериши, не явљо ше иш, ягод да ђа ои нет. Можебуц же мало тераз веџији роботи, але не праца, же не можу гон- лек под години кади дзен жертовници својому народу. А јавици наше школари и интелигенти оуди дужни по- мати нашему земљедију од когого ше родили. Най кади избере зос своји струки ствари, котри буду на хасен на- шим плодом и нај укажу же су живи и же думало на свог руски народ.

Треба вшестикновеначи чисто чле- нох Просвите. Кед будже моћнейша на- ша просвите централна, Руске Просв. пештисти вишол. Цо нам ище треба? Ниш. Друштво, будже лепите књитици и наше Просвите ту, уж зме досиц просвищени.

Кед би ше так робело, буди би досиц материјалу. Але дзе то штојко друштво? У „Руских Новинах“, у Календару. Но- вини нам правда умали, и лем кади ти- дзень виходи, але тому би ше дало по- мочи. Треба искита тим, да ше новини дочекао. А як би ше таја мочија нај- пеште и најлегчейше постигао?

Перше: Треба најеси пеџији предплат- никох, а друге шорово посилати предплату. Налому парастова гон тераз досиц чеж- ко дац тоги 50 вебо 60 дни, але йому вељко чежкије послац тоги писмени. Треба, да ћемо оквицији да остане на виши спо- да у кадим нашим вакане мајо новини мин младшим. Повескаши членох Прос- витејшега позверника-комјутера. Там дзе спити и розширите „Руских Новинах“ вон Просвите Друштво, да вони пре- вежије на себе тугој дужности, а дзе нет, та паночен, учитељ истој даје дружи- чији ту Просвите.

Нагвари тих, котри иже не примајо новине, да ше на њих предплати, а тих ко- три тримајо, да даскељо раз на рок ономе на њих дужности, да шаца за новине. Вон треба да забраја од предплат- никох писмени и посилат редакторима. И так би були новини ситуације шорово плаћени, а то би за њих бути нельки ха- сеци, бо буду мај шорови приход.

Новини муша бути повеќијани! Ево јак пак редактор гуторек Лем 150 нових предплатникох и „Руски Новини“ будује искши. Кельо већи би таки повескаши новини могли хасномац њима плодом, а могли би виношици и пеџији литерату- ри-свет-наших писатеља. Цо то, нај- сце 150 нових предплатникох у нашим вадалох, где вст иже тельо плодох, ко- три не тримајо новини!

Тот пак јутијски рок нумиме зос Црквији рок нумиме зос Црквији приповеда наје, јак Христова црква проводила тог мисионар- ски розказ од својога постанка па до кејка.

БУЏКО ПЕТРО.

Св. Кирил и Методиј апостоли Славјанох. (З нагоди њиховога 5. Јула).

Пред својој вознесење на небо позб- рал Исус Христос ъколо сеје шиљних својих апостолох. Џого уста ше отворели и ви- бедили спођа, јеих до тераз не чујати шиље: „Лана ми шиљка ћеји на небе и на жеди. Илјице и научијице шиљни народи, ћреси их во име Отца и Сина и Святога Духа и розкаже им да тримајо шиљко, ио сом вам заповедај: и сто је з бали будзем шиљки днје до конца ћеја. Амин.“

„Илјице“ победоја Исус Христос. „Кеди?“ Озда тајоје питали ше апостоли, а Исус им одповедео: „Не тајоје. Останьце у Србији, док не пријеме Духа Святога. Кед ше то забудеје беј, илјице гу шиљним народом.“

„Илјице и научијице шиљкој ћеји зос миром, ћреси го, и учите го. Поучијије шиљни народи зос најављивати катехизму. Учије им зос својим животом и зос својим душама лубови.“

Црквији Историји приповеда наје, јак Христова црква проводила тог мисионар- ски розказ од својога постанка па до кејка.

ЧАСИ АПОСТОЛОХ И СВ. ОТЦОХ.

У тих часох св. Црквија дужика би- тримајац највећији дописији од поганских римских парох. Креј христијанох прелаваше по чазим римским црквама, але бона буна нашене њових христијанох. И наједи римске цркве па обалох Средоземнога мора постало христијане и започело до- бићијац знаци мисионарскеј црквије такој Дух Свјети нашел побе пољу за мисионарску роботу мадане побила дубима народима, јатри зос востојка прашти до христијанског римскеј држави. Рука Божја преважала мисионаром и вони од тих поганских народох (Славјанох, Жадпрох, Немцих) направљен ћун-

турні християнські народи позбавилися від традицій Европи.

ПРИ НАШИХ ПРЕДКОХ.

У 7. і 8. століття почало пробуджанням Християнства наступило до наших старих славянських предків. У 8. столітті лідія поєднані преходзеди на християнство, а у 9. столітті прийшли християнську віру цілий славянський племені. Єст ще постулюється князем Адріаном Славянам Ростиславом як своїм осудником і прейсунком пояснює Славянські двох апостолів-місіонерів св. Кирила і Методія.

Святі брати родилися ще в Софії, Методій 816, а Кирил 826. як синові однічних родітіль. Мати їх була славянського роду і прето бори под младості називали славянським іменем. Родичі їх були франківськими. Св. Кирил уж від своїх 24. року борди духовну борбу зос безбожника Сарацинами і співно обранець врел під нима науку про Св. Троїцю.

Же є ще святі брати що заснували притвори за своєю апостольською роботою мідзь Славянами, пошири бори обрали Хорватію, які були на восточному березу Чорного моря. При тій нагоді пренесли св. Кирила моніхи папи Кірила в морі при барошу Херсону.

Дещо роки превінти браца що жили в монастире, а бець их Бог побород, да иду гу Славянським племенем науку Христову. Року 862. замодіє моравські брати Ростислав царя-подільського цара Михайла, да тут почали місіонерів, які були знати славянським бешаде, да можу ѹтого Славянам поучити в правдох християнській віри. Ніхто не був зато спосібніший од святих братів Кирила і Методія і бори ще десіні тає безвідій і чеканій роботи приєднані. «Гоц сюда, слаби и бистаті!» тверді св. Кирил, «як на таку роботу надім!»

СВ. КИРИЛ ПРЕПАРАЦІЯ СЛАВЯНСКИХ БУКВИ.

Тоді Славяне не дуже по мали своїх книжков, які є їхнім письмом не мали. Зато св. Кирил з Богом помошту видумав нові букви за Славянам і таємі брати почали превінти на славянській мові св. Святошино і церковні богослужіння. Року 863. склабили бори своїй доз, своїх родітіль і поширили до далії Моравської, да Славянам притвори ще більше Христового Святошино.

Кінць Ростислава донечка братів з белькою радосні, а бори ще таємі притвори ще більше роботи. Вибрали себе найкращих хлапів

і почали їх приворювати за селянськими. Із якою відмінною і поганою з одної держави до іншої на політичній дзвіні. Істо франкіза-кі міністер вонаків лідох було недавно у Варшаві і Прагі, веци працює до Бухаресту, а в неділю 24. іюна працює до Бенграцу. Веци погода до Лодону і до Риму. Важко по-дійти у європейській політиці було погане немецького міністра Гебельса до Варшави, бо то перший раз привіз представник французької влади да цікаві прізвища пристоянцю. Всіх європейських міністрів Гітлер зас Муссоліній у Венеції, о котрій ми уж писали. Надалі вибирає ще від політичніх погань та турецького диктатора Кемала пана. Прайде вони пакієрні до Москви, а веци про Варшаву погане до Лодону і Парижу. — Що є ще приворяє у європейській політиці, але ю, не може знати, бо погані погані звінки тих колишніх волитів у таємності.

(Конець будзе).

ШИРОМ ШВЕТА

Конгрес руских женох.

У Станіславові у Галичині почав вже 24. іюна великий конгрес руских (українських) женох. На конгрес приїхали жіночі делегати зос іншіх країн, де жив руски народ і з Америки, як і з більшевицької України пізно бо більшевицькі зос свого «рай» не пущають.

Руски ученици — главую.

Члени наївнішої руским науковій Інституції Української Академії Наук відзначили ту предсідателю більшевицької української влади Любченко делегацію, котра намовляє, да є ще учеником, котри робіт у Академії, да голем таєма плача, да можу вижити, бо вони не мають від суходох хліба, а гладній чоловік не може під робіт, а єве би якож писаць учеників. — Любченко випав, же більшевицька влада да членом Української Академії помічання ламає таєма, котри вони буду що кільки писати у більшевицькому дужу, котри буду виходить більшевицькі хвалі, а єве критиковані. Так єто я чайвеки ученици постали под більшевицькою владою обички раби и надії, котри служать науки, для більшевицької влади.

Поляки далі судда.

В Тернополі засудзел польські суди двох Русинів Йоганна Костецького, Александра Литвиніна на пімері, а Петра Фланту на досмертну робію зато, що вони забили єдного польського жандарма.

Міністри поганки.

У Європі може терпає сміркована єве главни міністри поєднаних держав, таємі котри наївнішої одлучую од судів держав, постали

із якою відмінною і поганою з одної держави до іншої на політичній дзвіні. Істо франкіза-кі міністер вонаків лідох було недавно у Варшаві і Прагі, веци працює до Бухаресту, а в неділю 24. іюна працює до Бенграцу. Важко по-дійти у європейській політиці було погане немецького міністра Гебельса до Варшави, бо то перший раз привіз представник французької влади да цікаві прізвища пристоянцю. Всіх європейських міністрів Гітлер зас Муссоліній у Венеції, о котрій ми уж писали. Надалі вибирає ще від політичніх погань та турецького диктатора Кемала пана. Прайде вони пакієрні до Москви, а веци про Варшаву погане до Лодону і Парижу. — Що є ще приворяє у європейській політиці, але ю, не може знати, бо погані погані звінки тих колишніх волитів у таємності.

Агентат на Гітлера.

Явлю поганки, що на Гітлера було направлено атакат. Кед єве вони вонділ у ліку на хімічні засоби Гебельса, вищтріяля непознати членіків до його авта засілью рвали в революція, які Гітлера не трафе. Агентатор сідівнул.

Більшевицькі проци Японії.

Явлю поганки, що більшевицькі маю на манжурській границі привізених 4000 восьми авропланів і 300-000 військ. Вони що ето баш добре прірівальну за юрікаву війну, що є пради, ще су церкви миротворці на швєні.

Агентати у Австрої

не преставлю Робі их як звіме гітлеровці, котри єзу що таємі способ присловаці Австрої, да єве соєдні зос Немецьку. У міністру маю було у Бечу 130 агентатів з бомбами, у Салібургу 104, у Горней Австрої 71, у інших австрійських країах 174.

Праскане по „Зарі“.

Сномиу сом первітка, що сом Хорватії, та ми допушце да єве дакус и на тим воєніку застаповим, бо у „Зарі“ под Варшу одвічательно засудя дасілько раз налади на нас під часових Хорватія. Національна робота хорватських паноніх у руским народу од самого початку да засудя в таєма в таєма велька, що єве по да у дасілько словах сопіці и ми явішевні зовути хорватські панонів широм нашого Владичества хвалів ще и воюючи успіхами наших хорватських предківських. Ви то сами сціни

матеріцьким язиком бешедовиці.

И пойбрідской заостате племя у Африкані, Азії чи у Америці браці ще од жіночих од коротких средствами, котри пренаніли уж його отці и практиці. Нет дзвінного народу, котри би по мали своїх письмів, своїх інструментів за музику, своїх санікох и украсах.

На чи шицко таємо створело лам терапія поколене?

Кезко треплю часу и хельо поклажа препарі, док таємі писні до их засуди лідох таємі напігаю, достази пешкавію фурму! Кельо треба безчислених видумкох, док дзвін виніші від своїх інструментів, танціх, україсок и орудійкох, у котрих виніка уживлюю и я котрима ще служа!

А чим єве народ напреднейши, цивілізованийши, таємі прият вони од других — од своїх предків.

(Конець будзе).

Темелі дружства.

Живот у дружстві — ярідло напредовання.

Причча, котру вже привівши, то не засуди обична причча. Єст у цей велько правди, котру пренайдівши пісня скоро у кожаніх за-рошу, у кождім велале, а моїхебун и у кождій фамелії. Вінідзи найдзене жудерко, котри є ще сціди владац тає, як да твої самі себе доволіти, атод да нікого не треба, и як да су таємі це не дзужын.

То криві пророки, котри є ще організую на других, але вінадай видав себе и лам себе та єи их трігіалі на єи време одзелі ся людского дружства и поставяць их як и гравета пророка на єдно самотне место, да віззо, чи су години юк самі без других людзюх.

Дружество людске то у першым іноре щанджи, котри юнікі юніе, а веци и юти, котри є ще пред націн робили на таємі жесе и на юї помарзли,

Шандко по робітме, то робиме лам себе азя и за других, и це други роби, иа роби азя за себе, але и за нас. Шандко діла ве умежило ведно котрим цілом, але маю вредносц и за наших потомкох. А тає и добра, котри ми пісня уживіаме, то за лам наша заслуга, але и наслуга бесчислених поколінькох, котри жили тисячі и тисячі років пред нами.

И пішкі ест на жемі людие, котри жили зем од лова, рибартства и цастірства. Тоти племена — воляю ще ю млади — не становую на юним месце, але путую од єдного краю на другі, док их ламше. На и тоги племена маю за велько коецо задзехонац своім прадідом. Вінік яко из прікіад жеск, котри єи индузізали самі, але пріяли як готови од своїх прадідіх.

А юшк то не лам пусткі глас, але маюць у себе велько дружкі и чутства. Кезко бы зруди жандици пряджии члопекі положкі, котри бы жандици самі пріяли до юнікіх північкох, да юнікіх присловікох и правілкох, котри, може, у бавеню научи, котри лам почне своїм

хорнажких паноцким приказници, але сие је на
стред враги одумали, бо сде у ч. 4 „Зар“ так
написали: Во мадярски на бешајуали
лес хоти заноцове Хорвати, котри по мадярски ие зла-ч“. Требао даље
створено покеси свою дужку, и призанац, же
не ако је не бешајуали по мадярски (бо у
тим тијако не стој), али и же Вам руски на-
рој, имело и придано у руским духу отrimо-
вали и воспитовали. Позивате Вам, же хорва-
тих паноцкх техи батогариск Вано цдновр об-
туржовали мадярской министерий, же су Хорва-
ти и Рици" и захтевали — ик и Ви лашка —
„воник из ијма“. („Рус. Ноv.“ чис. 408). А је
ја здем ище и далје та сам новем: да не бухо
хорнажких паноцкх а ище баржей хорнажкей
семинариј у Загребу можебуц же би Вас ласка
досцјатла судбина Гайду-дорога. Греко катол.
семинар у Загребу — у хторим је и Вазно
руски дасци воспитовали — буз и по самеј
Хорнажкей панакти ик монре твердњи Сла-
вянства и антимадяронства.

Так було скоред. А тераз Вам в ми дво-
ме-трома Хорвати завадзяме! И хто ше то руца
каменем на мяне? Якшник „Николай Д. Оле-
ніров“, хторы би націка чаліги по Конуре ци-
галь, да не було Хорвата паноца Бойча, хтори
го здвох муком зос обисна вирвал я до школ-
лих посыпал. Чийсон то хлеб на Гарніїці дармо-
дармучком едал? Кед зме ми Хорвати у на-
роду так омережили, чом же влонії славни ру-
сски Конур — и то баш ванно батоевитка пра-
ятелю — усиловно модляли, да придаєм до вінч
за народа? Я за 15 роки моего живота не
куль сон од самого народа представки жр соня
Хорват, але сон зато чуд, же лам хвали хор-
ватських паноцех. Паце цо мы тот істри Николай
Д. Олеонров у жено парохії обранці
цише вісі Конура дні 5. янаара 1933. року:
„Буце усередини, же Вае народ конур-
ски, хторы Вас и пред тим лоригтовали
и нац велико ценел, исшка тото про-
штовдя вісіявши за Вас у потрі-
цизіям анику сердечносци, цеплю-
ти шерце в всілького почитовання.
Пречасник нацоцец, Вашо діяя доказ су-
жато, же Ви робище в гуще робиц на-
вовдзвигованю нашого Русского
народа, бо Вы так племеністо роз-
думуєте о народу, коти ч не од Ва-
шей креви“. (Мам сличних написаньох и ве-
цей). Так рок тому — а тераз: Мирна вонка!
Я не медантим у чим року піс ч не пременев,
вед сон инце не постал леваки, бо же и за-
варки, же сон бранца право руского подкінеза.
А чи тот „руссински хлапчик“ у тим року не
предішнул даяк „могиц“?

И тараз я по 15 рокам постал „госц и странви, котры ѿм руску рукавицу“ я хторы сям уж гетоюю и забул же сям Хирката! Нанесце вишно, же тот „русински хлапец“ жа досц солі у глаши и же Ваша „Заря“ пакерніца винелійную „Доньницу“ *).

Повече пане докторе, тому „рускииому харчаркови“, нај ше са нуци, я на кеди добијам розказ од мојого Прѣосл. Владицкаго од никога другога!) тади я з мојим поливим ваксоном з хторим сом и принцол (а не а гандрочками у куфрику як и школик „рускии хлапчик“ себе задумују) пойдаем там где же пошлију, бо за нас јанакоја царство Божје вијадан и ми ћегда не гостијемо страници, але ишадан својим у својим. Тело о церковнай дисциплини ћега научиши ток бувши манастирски школик.

Нине єдно слово! „Заря“ люби наглашувати, що пра до вирсівих робіт їх єще мінші, бо в чисто культурній та національній „органі“ (уж після самих борекаю скорійшилось) Ка Пу Сто Ю Ри). А як би ти мис. пане дохторе розотроявали тутієї слівся, хтоти у б. к. написав навчени шкодирищок: „Барз би зме далеко булди у культурній аглінці, ді осим (кром а ін „осим“) молитви та кланяння, веланаме ніч зруге крем „святого письма“, по Християнство трима за темпель киданні..

Чи тоді ви відомі життя у глаїїв
твоєї віри?

Коз жис по верите, питајте јаше Вашога православнога попа, та учише ик Вам дове

За другіє ствердило винишувати у остаточних числах „Зарі“ о Дюрдьове, народ уж сам просувається.

Конспект

о. Др. МИРКО БОЧА

Помислите за външният вид на възелите

В неділю було у Загребу таїсственне пошвейціанське вінчання загребського митрополита Дра Степицца, котрий має нашлідниць митрополита Бауера. Присутні були шіцки католицькі візьмівські та Югославські та велике множество народу зос Загребу та околиць. Пошиєцал нового митрополита сам митрополит др. Бауер засвятив єпископами владиком Шаричом та спілітським Бонефачичом. Шарбд нового Митрополита срібно-привітав.

Французски министер Барту у Београду

В ицелю пришоло до Београду французаки министер захорончих длох Барту на вакши политични догвардена з пану владу. Донутоа, на лад Дунайом з Буковину, и вочекади ту у Београду цаша наша влада на чола я председателем владе п. Н. Узуповичем.

Велика авійонеска катастрофа.

В суботу 24. юна у меству Беліцчю у Подравини була продукція аеропланів, до якої відійшли пероплански „митни“. Летало пейц аеропланів і велике множесство народу припратилося. Нараз єден веронікі тартовка Дрнзарського сиднула на парод і на меству забил пейц особи, дававши ческих рапсі, а три легчайше. Од ческіх рапсів три особи умарни у осівачим підпитлю. Такий привела комесія, да пренявлає прикмету того странного інцесца.

Осудзени пре увреду Сокола.

Суд у Дубровнику осудил на 16 днів та
решту як юбо Л. тоби римлянин паноца Аргу-
лича прето, же уврелзёл Югославськи Сокол.
При цьому ствар бул павоцем Аргулич уж раз
осуджений.

Число вимучаньох у Београду шада

А Београду је локале и рок више више винчанија. Док року 1921. било је и 1000 житеља 20 виштава, претходног року било је 8. Кад би званичније числу винчанској милицији так даљи, већ би року 1945. у Београду не било било једног винчана.

Важне за родинах, котры
свой дзеци сцу дац учиц
даяке ремесло.

У термінім часу уїс вельво чуже дойці до того, за дахто може бути самосталки ремесленник як цо то було цо підактвя, бо вайнований закон о радів'ях од ремесленницких гладіаторах (од шегертох и калфол) захтев определені обравовані (шолововані), через котрого ніхто не може добиц право да створит самостанну ремесленницку радію. Зато у интересу наших читательюх, котрі своїо звєці думаю дац на даткє ремесло, ту привоимиме у тей стварі вайнований закон, найважливіший захтеви у слідуюших точках:

- 1.) За ремесленішого шефтерта можу ступниць до докторого самостійного ремесленника лише таки, котри завершили 300 успіхом народну школу, наївінісели 14, а інші як не превищо 16 років.
 - 2.) Врем'я шефтерточчя не може бути кратніше за 2, а дужче од 4 років.
 - 3.) Повіріј ремеслу шефтер треба да ходзяи и до стручнай шефтерськай школи. И ремесло и школську науку треба да зверши успішно, бо по завершенню времена шефтерства дужки заложни калфовски испит и то пред міну комісію, бо през калфовского испита не може бути ані калфа.
 - 4.) Після калфовського испита калфа треба у дотичним ремеслу през три (3) роки роби при другим самостійним ремесленнику, а потім додраз ма право, да ще яви на майсторській испит.
 - 5.) Майсторськи испит ще склада пред міну комісію, котру поставя бай лири занятийскій начальни.

Калфа постала майстром дакле аж по-
успішнім здобутку майсторського іспиту, по-
сле котрого здобув і право да отвори радио
да робіт самостійниць.

ли вживати ложні за тих, котрі єзу учили по-
меже, але і за цінних других контри спу зовсім
до цієї яриї служби, як редарство, жандар-
мство, фінансник, до служби бу железніці
або чиншів. Нато кожному родиву дужкою, що
даше стара, да му цеєці редовно ходзя до
школи, успішно звершили школу і з того
доставлю писменне сведочання про це школи,
бо цитатах у живому их ласци можу бути гимо-
вани у добиванія цієї нозаційкох зачинаєт.

Нажалоци, у валах дзе нашо рускія людае жно, не лем же струцій школы нет, але из ушореки по найновішем закону алея народны школы, т. в. у піх VII. и VIII. класа и до настнга яще не постої. А хэл нацю инкоды и па дзядзій остано так же ушореки, тэди, — як цо юш нокацуе уж и гердз, — чыслу ремесленіакох нашай народносці постепеню будаеш мешчан, а рух места буду заузимаш ремесляці другой народносці в найвець Швабіи, котры по своіх валахах вінадаи вахоном прописані школы точно ушореки уж таікі в начатку.

Найновши закон о радів'ох позивало їх у „Службених Новинах”⁴ число 282/LXXXI. од 9. XI. 1981. року, а вредав од 9. марта 1932. р. Тота новина не мається у архіві кожного центру; а має копію того закона і скаже речі селському державному управлінню, прето легко дойті до того, що кожному, що у тій стварі найдзе поради. Хтось давав це звісно за шестеро, здраво да звісно, що закон мався, чекаючи від 959 - 281.

14-11657440058

Духовни живот

Святи Павло апостол народу.

Вечар прислих Петро, Варнава и наде да съдъл християните до дома Марії, Марковой мајери. Нашли уи там събрану громада християн. И начали ще морат да Бог заблъши Петра з Иродових рукох.

Друго ще морат, кога икона на Иудея издуркала хтошка до двери. Престрашени и събо думали, же Ирод послал своите слуги. Винаги служища и иака ише: Хто там?

То я, Петро, отворце!

Дамка препознана Петров глас и оц раздосци не знала чо робиц. Прибегла назад до хижки и гълъбъ: То апостол Петро стои пред дверми. А шаки си не то: Ша по гуторки, не анат же Петро извари?

Але то иак вон, я добре його глас помни! — гълъбъ служища.

То ода я вон — гълъбъ хтошка. Ида му отвор!

Служища отворела и до хижки воню Петро. — Наше Петро! Як чо може буц? Ни че Ирод изгузел? — пингал ще ивицика у чуру.

А Петро им дал знак а руку, да буде мирни и почнат: Будаще лем и мири, ищо вон разповес. Бог ме избавил юс цемийци. Заговорили мис там до жеслови и двох като поставят обок при кое да ме чуваю, да не съкисим. А и пред дверми стала стражка. И так и засовани на коя ложки, на пол шездан и Богу ще мордам". Кед нараз велъкъ шестъ спасицило цемийци. Пригол ту кие ангел, дотнуул ще ме в руку и гълъбъ: „Фризанко ставай!" И у тим часу спадли иже иза в рукох Ирова.

И си знае, чи то сон чи явя, али сом помнел. Так ми претли коло едини в други страници, а вон ик дя нас не яздели, вонда заме навсъде були за юх навидители. Давери нам ще сами отворели. Кед аме претли едину уйтлу шакела екстала. Аж теди я походи, же Бог послала свойого ангела, да ме избави в рукох Ирова.

Шаки на то спадли на коленя и даковвали Богу за това чудесие вишебодзене Петра глави ивицких християн.

А други денъ у варошу велики страх. Ирод беше и грояк ще: Кед жи ище ивици изгат на приведаце Петра, страшно вас покарам. — Але не азами. Бог на дал.

Кед ще Павло и Варнава вратили з Ерусалиму до Антиохии доизнали ще на драке, же Ирод умар у Кесарии од удара ангела, котри то вщерел по лъпу.

По друго бивал Павло у Антиохии. Ещо рязу, кед ще антиохийски християне видо мордели, учули глас духа Сиятого: „Одущущици ми Варнаву и Павла ту работи за котру сом их поволал".

И антиохийски християне поклонди на юх руки и одищели их.

(Далей буди).

СТАРИ ДЛУЖНІЦІ ПОСИЛАЙЦЕ ПРЕДПЛАТУ!

За редакцию одноведа: др. Франко Дидович, парох и декан у Йакову.

ГАЗДОВСТВО

О чюларству.

Отгеди ходици живи на ичище од теди иша и за плоди. Пеоди чюло скоро под кажду клюку крем спасител и юнкей, дзе келька ишина. Стари Єскочанс назавали и тримали ичиши уж 4000 рока пред Христом. Два сари рока пред Христом споминаю ще копчите пивецни и омаспени в благом. Єскочанс з початку за балзамиране употребявали воск и хранали ще в медом. А и Жиди знали за плоди. Пише история, кед патриарх Яков послал своите синици другираз до Българу юк живо, послал з юма на дар меду. То лико же Каана имал меду. У събити писму Старого Завету спомина ие Каана, ким в медим и в маслом, а и на вседи местах ще спомина ичиши, воск, а и холинци же були писцини з слама и лоза. Греки тиж извалик ичиши и тримали, же мед пайдзрачна храна, а докторе го тримали за лик. Гречески ученик Аристотел познал матку, роботу ичиши и трутхи. Вон велико писал о ичиши, ати му припада и найважна заслуга о ичиши и о си караши. История гуториг и вон Йавангондо же ще занимали зос ичюларстник и же од меду и воску правели лади. Вельо излизаше од Грекох рованло ще ичюларство при Римлянох и спомина ще аж у 116 року пред Христом. Римляни споминали ичиши и чудо Ѹи их чистоти великому итору и тримали матку за крадицу ичиши, бо римски писатели гварже ичиши имало свояго краля и свою владу. Вон научус о ичюларской роботи, о купованю ичиши, а за мед гвари, же в од ивицкого слаткого найсладши.

За Христового живота вецираз ще спомина мед, так иа пр. за святого Йоана Крестителя спомина ие, же ще кармел у пустини з медом. Св. Лука спомина кед Христос изригъ ту своям апостолом по воскресеню и китъ даю за десъ а иши му дали печеней риба и мясо. Спомина ще и тарговина зос медом. Германи правели од меду винеяки напп.

(Далей буди).

НОВОСЦИ.

Преч. парох Мудри у Босней. — На повратку зос изчека у Банялуки нашивел Преч. Мих. Мудри херестурски парох и председателъ „Просвети", нашо руски босански парохий Централни, Привор и Дервенту. Вицади бил сердечно дочеканя як познати пародии предици Руцикох у Югослави. ... „Украински Просвета" у Банялуки избрала Преч. Мудраго за свойого почесного членъ.

Цо поведол польски кардинал жидовским рабином. — Цо польского кардинала Каховского у Йакову изришил чириче жидовски рабини и модсли го, да кардинал види и послалис до Полякох, да вони престанат нападац на Жидох. Кардинал одновед, же вон осудае кажде насилиство. Але мухи ишо призначи же чисто сами Жиди даваю причину, да ще на юх напада. Бо пайвец жидовски ивици

и кийски нападаю на християнски виру и морал и отиря погубености. На то одноведли рабин, же тово чирице роба комунисти — добре, гварел кардинал, кай буде, же то роба комунисти и младж жиляки. Але ји па то даваю пачеки стари Жиди. Пополайце вони в заграницких Жидох, нај не даваю пачеки на български аботацю и напада на Жидох сами престано. — Наше им добре повед!

Българеники проци Бога. — Български вицади вицади вицади наредиши, же до 1937. року не вира у целей български держава цялком викорийц. „1937. року иш пак у нашея держави буди Бога" — так глаши юк шапка на одлука. — Добре Бог, та их перви.

500 долари за едину минуту бешеди. — Радио у Нюйорку вицадел жени президентъ Розвеста 3000 долари за пренощуване, котре воск тримала през радио и когре тиркало шицкого б зигтути.

Умар японски генерал Тогу. — У Японской умир славни генерал Тогу. Мах 87 роки. Тог генерал бил командант японской военой флоти, котре у японско-московской войны 1904. року разбила московски флоту у великой морской битки при Чушуми. Тота японска победа одлучела, же Японци войну витрали.

Кара за недобрих дзецах. — Польски вайвисник суд видал тлику одреди: Кед си лобо дзиока ю ѿде помнгац и отримовац своих старих родителюх и юни мухи питац милостяю, всец буду таки погодби дзеци караши до трох роков цемийци. — Муара одредба!

Кельо знаме слова. — Английски язик ма коло 400.000 слова, али онг яден човеких пияцких не вон. Обично човек иша вицади хаскуе 4000 слова. Човек, котре ма даяку школу и чита новини, хаскуе 1000 слова. Работник у варошу служи иши вон 5000 словами, священик и адвокати знаю 10.000 слова. Найважней слова знаю новинаре, котре велико читаю и о цялком журнали писат. Але и вони не знаю вецир как 20.000 слова.

Плацели предплату

Михаилевци:

Рамач Емил 75 д., Дудин Сфем, тарговец 60 д., Мудри Мих., ст., 60 д., Орос Андре 180 д., о. Ванчик Илия 60 д.

Нови Сад:

Парошкай Алекс. 50 д., Радеј Дюра 120 Стрибер Василь 60 д.

Шид:

Руске Пись. Друктво 60 д., Руска Швортка 67 д., Марк Вук 60 д.

Рижки места:

Кетелен Осиф, Петровиц 60 д., Ирева Вроч, Загреб 60 д., Коне Мих. Требиня 50 д., Кирда Янко, Чипкореци 30 д., Нараска вд. Мария, Панчево 50 д., Маланко Юлија, Загреб 30 д., Сакач Юлија, Сливово 120 д., Дунак Янко, Барберти, Америка 88 д.

(Далей буди).

БРАЦА РУСИНИ!
Читайце и розшируйце
едини наш народни часопис
„РУСКИ НОВИНИ“.

Визава: Михаило Фирак, Шипковицци,

Друктво: Бискултска Тискара у Йакову.

